

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pro Calendario Gregoriano Disputatio Apologetica

**Busaeus, Johannes
Roest, Petrus**

Mogvntiæ, Anno 1585

Ritum celebrandi Cœnam Domini in azymo non esse adiaphorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43749

ieiunij non dissoluit consonantiã fidei, pronunciant simpliciter omnia ieiunia esse adiaphora & libera, vnamque Ecclesiam ab alia ob ritus dissimiles damnari non posse: Cum hoc tantum locum habeat in ritibus, qui variè per diuersa loca obseruantur (vt erat ieiunium Sabbati tempore B. Augustini) non autem in ritibus qui ex traditione Apostolica, & consuetudine totius orbis, non libera voluntate, sed legis necessitate celebrantur.

CLIII. Damnat quidem B. Augustinus, quasdam ieiuniorum obseruationes, sed impias & superstitiosas, vt erat illa, temperandi à carnib. edendis, quod immunda sint. *Quod, inquit, aper- tissimè contra fidem, sanamq. doctrinam est.* Quasdam non damnauit quidem, sed tamen approbare noluit, vt quas præter consuetudinem, quasi obseruationem Sacramenti quidam venerabantur, etiamsi multa, inquit, huiusmodi propter nonnullarum vel sanctarum vel turbulentaum personarum scandala deuitanda liberius improbare non audeo.

CLIV. Quasdam denique sine vlla dubitatione putauit resecandas, sed eas. (quod notet disputator pro sua thesi 43 & 44.) quæ diuersorum locorum diuersis moribus innumerabiliter variabuntur, ita aut vix aut omnino nunquam inueniri potuerint cause, quas in eis instituendis homines secuti sint. *Quamuis enim, inquit, neq. hoc inueniri possit, quomodo contra fidem sint, ipsam tamen religionem quam paucissimis & manifestissimis celebrationum sacramentis misericordia Dei liberare esse voluit, seruilibus oneribus premunt, vt tolerabilior sit conditio Iudeorum, qui etiamsi tempus libertatis non agnouerint, legalibus tamen sarcinis non humanis præsumptionibus subiiciuntur.*

Ritum celebrandi Cœnam Domini in azymo non esse adiaphorum.

CLV. Superest tertium exemplum ritus adiaphori de celebratione Cœnæ Dominicæ in pane azymo, vel fermentato. *Quem ritum adiaphorum semper fuisse & etiamnum esse confidenter sine vlla distinctione hic affirmat Heerbrandus.*

CLVI. Atqui neque hoc satis idoneum exemplum est ad adiaphoram istam doctrinam stabiliendam. Licet enim in genere Christiano Sacerdoti indifferens, & liberum sit sacrificium Misset peragere in azymo pane vel fermentato, sicut tempore B. Augustini

gustini liberū erat Augustino in genere ieiunare Sabbato, vel nō ieiunare, tamen Latino Sacerdoti in Ecclesia Latina liberum non est illud peragere in azymo, sed necessarium; sicut Augustino Romæ agenti liberum non erat ieiunare Sabbato, sed necessarium. Mos enim populi Dei, vel instituta Maiorum vt ante dixerat Augustinus, pro lege tenenda sunt.

CLVII. Quare & in constitutionibus Ecclesiasticis, extra de celebratione Missarum, cap. *literas*, legimus punitum Sacerdotem, qui in pane fermentato & scypho ligneo Missarum solennia celebrare præsumperat: & Princeps scho'asticorum S. Thomas Aquinas in summa Theologica scripsit non solum peccare Presbyterum in Ecclesia Latinorum celebrantem in pane fermentato: verum etiam Presbyterum Græcum peccare celebrantem in Ecclesia Græcorum in pane azymo.

3. part. q. 74.
a. 4.

CLVIII. Quod verissimum esse cœpit post Concilium Florentinum sub Eugenio III. celebratum, in quo consuetudo Græcorum approbata fuit his verbis. *Item in azymo, siue fermentato pane criticeo corpus Christi veraciter confici, sacerdotesq; in altero ipsum Domini corpus conficere debere: vnumquemq; scilicet iuxta suæ Ecclesiæ siue Occidentalis, siue Orientalis consuetudinem.*

CLIX. Hostilis autem dissidij, quod hastenus inter Græcos schismatos, & Latinos intercessit ob hunc ritum, aliosque similes, quod hic nobis affricare videtur aduertarius, auctores non sunt, nec fuerunt Latini, sed Græci.

CLX. Latini enim semper docuerunt ritum vtrumque Græcorum & latinorum omni culpa vacare: Nam ante exortum schisma Gregorius Magnus in Registro, quem post Aquinatē citat græcus scriptor Gennadius scholarius Patriarcha Constantinopolitanus, etiam causas reddere conatus est, cur vtriq; laudabiliter, & Græci in fermentato, & Latini in azymo sacris mysterijs operentur: *Solet, inquit, multos perturbare, quamobrem in Ecclesia quidam panes azymos, quidam offerunt fermentatos. Romana Ecclesia azymos, banes propterea, quod Dominus sine vlla cōmitione suscepit carnē, Sed cætera Ecclesiæ offerunt fermentatū pro eo, quod verbū Patris*

G 2 indu.

indutum est carne, & est verus Deus, & verus homo. Nam & fermentum commiscetur farine, & efficitur corpus Domini nostri Iesu Christi vini. Sed siue in azymo, siue in fermentato conficiatur, Domini corpus & Saluatoris sumimus.

CLXI. Deinde scholæ Doctores inde ab annis trecentis perspicuè docuerunt panem triticeum fermentatum æquè ac azymum legitimam Eucharistiæ esse materiam, in utroque Missæ sacrum perfici, in altero à solis Græcis, in altero à solis Latinis.

CLXII. Ac denique ante quadraginta annos supra centum, eoque amplius, Romanus Pontifex Eugenius III. aliq; Latini Pontifices, dissidium, quod esse videbatur propter huiusmodi ritus, conuentu publico Latinorum & Græcorum sustulerunt.

C. 20.

Lib. 4. myst.

Miss. c. 4.

CLXIII. Græci verò primum per occasionem eorundem rituum detestabili schismate se ab Ecclesia Romana auellerunt, Latinosque tanquam hæreticos per contumeliam Azymitas, ut habet Leo nonus in epistola aduersus inauditas præsumptiones Michaelis Constantinopolitani & Leonis Acridani Episcoporum, appellarent: cum ipsi veriùs nuncupari debuerint, ut scripsit Innocentius III. fermentarij, ut qui non aliter quàm in pane fermentato Eucharistiam confici posse secundum regulam fidei arbitrentur.

CLXIV. Deinde verò & vñionem saluberrimam in synodo generali Florentina perfectam, manuque Palæologi Græci Imperatoris, Patriarcharum aliquot, multorumque Episcoporum & Monachorum subscriptam & confirmatam superbissimè repudiarunt: præmiumque facti sui retulerunt, ut haud multo post exciso imperio turpissimæ Turcorum seruituti subijcerentur.

V. PROBATIO TVBINGENSIS.

The. 62. 63:

142. 143. 149.

160. 179.

CLXV. At audiamus rursus nostrum Calendario martyga pro defensione suorum Adiaphororum obstrepentem. In historia Ecclesiastica, inquit, videre est, Cæremonias non easdem, sed diuersas diuersis in regionibus & locis fuisse obseruatas, de quibus Augustinus dicit. Totum hoc genus liberae habet obseruationes: at Calendarij Gregoriani obseruatio non libera est, nec Adiaphoron iuxta Gregorium XIII. sed adeò